

Ακόμη μία ευκαιρία

/ Editorial

Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού

Μόλις πριν λίγες μέρες, στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, ο Θεός εισήλθε στην παγκόσμια ιστορία και, προκαλώντας την μεγάλη ρωγή στην ανθρώπινη απελπισία, άφησε τις πρώτες αχτίδες φωτός από το άστρο της ελπίδας, να φτάσουν σε όλους εμάς, «τους εν σκότει και σκιά».

Την ιερή ημέρα των Θεοφανείων, αποκαλύπτεται πλήρως το σχέδιο της Θείας Αγάπης για τον άνθρωπο. Ο Θεός δεν επιτρέπει πλέον στην ανθρώπινη φύση να κηλιδώνεται και να πληγώνεται όλο και περισσότερο, χωρίς διέξοδο και ελπίδα καθαρισμού και αποκατάστασης. Ο Θεός Λόγος, το δεύτερο πρόσωπο της Παναγίας Τριάδος, φορεί την φθαρτότητα της πτωτικής μας φύσης και την εξαγνίζει στα νερά του Ιορδάνη. Ο απολύτως ανενδεής και Πάναγνος Θεός-Λόγος, προκειμένου να ενδύσει τον άνθρωπο «με την πρώτην στολήν» (Εσπερινός των Θεοφανείων), επωμίζεται όλη την ανθρώπινη αποτυχία και αποκαθιστά το «κατ' εικόνα». Από τι να πρωτοσυγκινηθούμε και από τι να μην μείνει εκστατικός ο νους μας; Από ευγνωμοσύνη ενώπιον της ανοικτής εκ νέου πύλης της Εδέμ; Από θαυμασμό, ενώπιον της άπειρης αγάπης και ανοχής του Δημιουργού μας; Ή μήπως από τη

συντριβή της καρδιάς μας, ενώπιον της άκρας ταπείνωσης και συγκατάβασης του Θεανθρώπου Λυτρωτή μας, ο οποίος καταδέχεται «δούλου μορφήν ενδύσασθαι»; (Μ. Εσπερινός).

Δεν είναι όμως μόνον η επανάκλησις του Αδάμ στην προπρωτική μακαριότητα. Σήμερα αποκαλύπτεται και η οδός, που οδηγεί στον ανοικτό ουρανό. Εκεί, απ' όπου η φωνή του Θεού επιβεβαιώνει την αποκατάσταση της σχέσης Του μαζί μας. Την ώρα που ακούγεται το «Συ ει ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ηυδόκησα», ο πανάγαθος Θεός δεν απευθύνεται βεβαίως μόνον στον Υιό Του τον Μονογενή, τον αιωνίως αναπαυόμενον «εν τοις κόλποις του Πατρός» (Ιω. 1,8). Απευθύνεται στον καθένα και την καθεμιά από εμάς. Τι μας διαμηνύει η διαβεβαίωση αυτή, που σήμερα πλημμυρίζει τα σύμπαντα και τις καρδιές μας; Πως, όποιος έβαλε μοναδικό οδηγό στη ζωή και τις πράξεις του τον Χριστό της άκρας ταπείνωσης και της άπειρης αγάπης, τον Χριστό, που σήμερα βαπτίζεται στα νερά του Ιορδάνη, ξαναβρίσκει τον δρόμο προς την αγκαλιά του Θεού και ξαναβρίσκεται ο ίδιος άξιος να αποκαλείται υιός και θυγατέρα Θεού. Μετά από αιώνες δουλείας και απομόνωσης του ανθρώπου στην πικρή φυλακή της αποκοπής του από τη φωνή του Πλάστη του, σήμερα ξανά «τα κάτω τοις άνω συνομιλεί» (ευχή Θεοφανείων). Μεγαλοφώνως των Ορθοδόξων η σύναξις δοξάζει και ευγνωμονεί, πατρικώς και με άπειρη τρυφερότητα και αγάπη απαντά ο Θεός, καλωσορίζοντάς μας εκ νέου στην πατρίδα την πρώτη.

Τραυματισμένοι πορευόμαστε από τις επιθέσεις της φθοράς και της ματαιότητας. Όλο και περισσότερο, οι εποχές θυμίζουν την περίοδο των διωγμών που έχει, αντί

για θηρία, την ειρωνεία, την χλεύη και την κατεδάφιση κάθε ωραίου και κάθε ελπίδας για τα νίκη της ζωής επί του θανάτου. Όλα εναντίον: Από τα ΜΜΕ μέχρι τα βλέμματα, ακόμη και φίλων , ακόμη και συγγενών, στα μάτια των οποίων φαινόμαστε αφελείς και γραφικοί. Ίσως και να είναι των καιρών η πληρωμή: Στις περιόδους μιας σχετικής ανάπαυσης, δεν εκτιμήσαμε τις δωρεές. Και τώρα, πένητες και πλάνητες, απλώνουμε την παλάμη της επατείας και με ματιά εξουθενωμένη, ατενίζουμε τον ουρανό που δονείται από την Πατρική επιβεβαίωση. Και πάλι θα ευεργετηθούμε. Οι καιροί ανακυκλώνονται και οι προφήτες πάντα θα αντηχούν το ίδιο επίκαιροι, κοφτεροί σαν ακονισμένη λεπίδα, αλλά και παρηγορητικοί σαν χάνι μητρικό:

«Εσείς οι δέσμοι βγείτε στο φως. Εσείς οι ντροπιασμένοι αποκαλύψτε ξανά το πρόσωπό σας. Δεν θα πεινάσετε, δεν θα διψάσετε, η λάβρα δεν θα σας λυγίσει. Ακόμη και η μητέρα σας εάν σας ξεχάσει, εγώ δεν σας ξεχνώ. Είμαι ο Θεός του ελέους και θα σας οδηγήσω στις πηγές των υδάτων» (Ης. 8-15, Προφητεία της ενάτης ώρας).

Ας εκτιμήσουμε αυτή τη φορά!

<http://bit.ly/2tGhOJb>